

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: weezen en weduwen bezoeken in hunne verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

Jacobus I : 27.

No. 9.

1 Mei 1903.

8ste Jaargang.

Een Bedrijvig Geloof. — Het Geheim van het Welslagen van het „Mormonisme.”

Door Ouderling NEPHI PRATT, President van de zending van de Noord-Westelijke Staten van Noord-Amerika.

[Het volgende is een beknopt overzicht van eene redevoering onlangs in de straten van Spokane, Washington, gegeven. Ouderling Pratt is de zoon van Parley P. Pratt, een der eerste zendelingen van de Kerk en een der aanzienlijkste van deze bedeeling des tijds].

MIJNE VRIENDEN EN MEDEBURGERS: - Het werk, dat ik en deze jonge Ouderlingen in de stad Spokane verrichten, bestaat om op werkvondten in de straten te prediken, des Zondags huiselijke vergaderingen te houden, iederen namiddag van huis tot huis traktaatjes te verspreiden, en Evangeliegesprekken aan te knopen met personen, die naar ons luisteren willen. Onze ondervindingen zijn dikwijls grievend, somtijds amusant, en somtijds voor dagen achtereen zeer ontmoedigend. Wij ontmoeten godsdienstweperij, wier gelijke Christus kruisigde, onverdraagzaamheid dewelke eertijds aanleiding gaf, dat Christenen elkander op de brandstapel verbrandden, en Godloochening, dewelke het bestaan van iets ontkent, dat niet gezien, gehoord of gevoeld kan worden door de vijf zintuigen. Wij worden dikwijls bestreden door dwazen, wier onverstandig gesnater toegejuicht wordt door verfinde blinde godsdienstijver, als of het de grootste wijsheid ware, en om geene andere reden, dan dat het „Mormonisme” dat is hetwelk zij trachten te vernietigen. Inderdaad, vele verstandige Christenen dezer voorname eeuw, dewelke wel bekwaam zijn om nauwgezet te redeneeren aangaande ieder alledaagsch onderwerp, beschouwen logica, rede en gezond verstand als van geener waarde, indien slechts het „Mormonisme” tijdelijk over beschikt kon worden. Smoor de stem harer Ouderlingen met gedruisch; snoer hen den mond door bedreigingen en gemeene handelingen van dronkaards; onderdruk hare stem met geweld; jaag hare voorstanders weg door

gesis, spotternij en geschreeuw, in kort iets en alles dat overwogen of verzonnen kan worden op de aarde, om deze niet orthodoxe en niet populaire geloofsleer uit de wereld te verdrijven.

Het is tamelijk zeker, dat verdorvenheid de onderliggende oorzaak is van dezen staat van zaken. Deze wondervolle eeuw, met hare vooruitgang in kunst, in wetenschap, in letterkunde, in uitvindingen; met hare machtige machineriën van kracht, door welke zij, het bedrijf der wereld in beweging zet, de aardbol met hare electriche toepassingen omgrend, des werelds gebeurtenissen tot de verafgelegenste deelen der aarde in een oogwenk overbrengende; met hare werkuitzuinige werktuigen, hare verbeterde wijze om de elementen der natuur te behandelen, daardoor de voortbrengselen aansporende en vermeerderende; en met hare menigvuldige krachten in alle richtingen, waardoor de mensch, onder een wijs en eerbaar bestuur, gelukkiger en gezonder kan wezen, beter gevoed, gekleed, gehuisvest, onderwezen, ontwikkeld, verrijkt, veredeld en gekroond met een goeden uitslag nooit te voren in eenige eeuw sedert den beginne genoten; deze eeuw, met al hare wondervolle vooruitgang, is tot dusverre, geheel en al in gebreke gebleven, om deze gewenschte toestanden voor den mensch teweeg te brengen. Is het menschedom verlost uit de verlaging eener kruipende armoede, gebrek en ellende? Is hij bevrijd van de noodzakelijkheid om als het ware een wolf te worden en zijn buurman te verslinden? Inderdaad, is hij niet bijkans genoodzaakt zulks te doen of van honger om te komen? Is hij zedelijkerwijze edeler dan in de dagen van zijn grootvader, vóór dat wetenschap en uitvinding deze wondervolle veranderingen teweeg gebracht hadden? Kan het niet gemakkelijk bewezen worden uit de archieven, dat er nu een honderd moorden, echtbreuken, hoererijen, nadering der geslachten, dieverijen, zelfmoorden, doodslagen, gewelddadige onteeringen, wreedaardigheden en misdaden van allerlei beschrijvingen plaats vinden, waar er slechts één plaats had een honderd jaren geleden? O, wat eene schrikwekkende, wat eene droefgeestige gedachte; en toch hoe onmogelijk kan het ontkend worden!

HET DOODE EN HET BEDRIJVIGE GELOOF.

Waar zullen wij dan zoeken naar de oorzaak van een dergelijke betreuenswaardige staat van zaken? Wordt de reden er van niet gevonden in het feit, dat de godsdienst, de theologie van de vaders, die ontworpen was in den vorm van andere eeuwen, onveranderd staat, bedekt met het mistige van andere eeuwen, niet eene enkele schrede vooruit gegaan zijnde in honderden jaren, daardoor hare toegewijden zedelijk en geestelijk onontwikkeld, verdord en dood latende?

Welke mogelijke vordering kan er bestaan in een stelsel van theologie, hetwelk noch Apostelen, Profeten, noch andere geïnspireerde of goddelijke geautoriseerde dienstknechten van God bezit; en hetwelk ontkent openbaringen, gezichten, bezoeken van heilige

engelen, talen, profeteeringen, gezondmakingen, uitlegging der talen, enz.? Sedert de wetenschap voor zichzelf onbekwaam gebleken is om den mensch te redden en te verheffen; de kunsten in gebreke gebleven zijn, uitvindingen het niet teweeg gebracht hebben, en een stelsel van religie voor eeuwen reeds van hare kracht ontdaan, dood zijnde, in wortel en takken, niets gedaan heeft tot zijne verheffing, werd het niet hoog tijd, dat de God des hemels zijn hand wederom zoude uitstrekken om op de aarde een stelstel van zaligheid voor Zijne kinderen te herstellen? De geest, die de vroegste dienstknechten van God, en de Kerk van God, dewelke door Jezus Christus gevestigd werd, bezielde, gaf leven, groei, ontwikkeling, vooruitgang, verlichting en vordering in godsdienstige dingen. Een dergelijke godsdienst werkt mede ter bevordering van alle dingen betreffende des menschen stoffelijk en geestelijk welzijn.

Een dergelijk stelsel is in deze onze dagen tot de aarde geopenbaard, door de bediening van heilige engelen. De vijanden der waarheid hebben getracht het van de aarde te verdrijven. Zij hebben het bestreden met het belachelijk voor te stellen, door openlijke bedreigingen en smaadrede. De pers, de kansel en de lezingvloer hebben de wereld met valscheden dienaangaande vervuld. Hare toegewijden zijn verdreven, gekastijd, gevangen gezet, geplunderd, berouwd, verkracht en vermoord geworden. Dit groote stelsel is verkeerd „het Mormonisme,” genaamd geworden. Door den Geest van God, lost het de problema's van de maatschappij op. Vanwege hare leeringen bezitten negentig percent van het „Mormoonsche” volk hunne eigen haarden, koloniseren zij met bewonderenswaardige eensgezindheid en gorden uitslag vele staten en landstrecken; en worden zij overal als huishoudelijk, voorspoedig en onafhankelijk erkend, teweegbrengende door hunne vereenigde inspanningen, datgene hetwelk anderen millioenen in gelden zou kosten om te verrichten.

DE UITTOCHT DER NEGENTIENDE EEUW.

Opdat wij de voortreffelijke kracht van dit stelsel en de uitwerking dewelke het had over degenen, die het verheugd aannamen mogen verduidelijken, zullen wij een terugblik nemen over dit wondervolle volk, beginnende zoover terug als het jaar 1847. In de schrikkelijke verzengende maand Juli, van dat merkwaardige jaar, wendde de vooruitgaande garde van het „Mormoonsche” volk langzaam hunnen weg met door storm verslagen aangezichten, gebarsten en bloedende lippen, verbrande aangezichten en vermoeide leden; met ossen-spannen, koeien-spannen, paarden-spannen, en ossen en koeien te zaam gespannen, en eenigen zonder spannen, allen hongerig met afgematte beenen en zwerende voeten, neerwaarts van het plat van de groote keten van de Wasatch-bergen, en staarde voor de eerste maal op de onvruchtbaarheid en schrikwekkende woestenij van wie weet hoeveel eeuwen des tijds. Uitgenomen de wilgen en boomwolplanten, die zich langs de stroomen bevonden, was er niets geen groen om het landschap

bekoorlijk en vroolijk te maken; geene pijnboomen, denneboomen, of eenige andere soort van boomen was er te zien, uitgenomen in de bergkloven en passen, en op de rotsachtige steilten en hooge hellingen van de met rots bedekte, met sneeuw gekroonde bergen, dewelke de vallei van het Grootte Zoutmeer omsingelden. Toen deze eenzame ronddolers om zich heen zagen, blikten zij op eene uitgestrekte vlakte van land, met litteekens gekenmerkt, gebarsten en gebakken door de zonnen van een duizend regenlooze zomers. Indien zij de aarde beschouwden zagen zij een aschgrauwen hoop; zoo zij den hemel aanschouwden een onmeedogende zon, hare verzengende stralen met onbarmhartige volharding op hunne onbeschermden hoofden nederzende. Indien zij naar het westen blikten staarden zij op eene doode zee, zoo sterk vervuld met zout, dat geen scheepsel, hetwelk in de rivieren of moerassen tehuis behoort, dat bekend is op het land, of hetwelk de oceaan bewoont, zelfs een tijdelijk bestaan in hare doodelijke wateren kan doorgaan. Deze verknochte volgelingen van inspiratie en openbaring, met hunne Profeten, Apostelen, Bisschoppen, raadgevers en leiders waren de voorafgaande garde van een machtig volk, die, vluchtende van Christelijk gepeupel, in een verlicht land, in het schitterende licht der negentiende-eeuw-beschaving, een tehuis zoekende waren, al waar zij God konden dienen in vrede, volgens de ingevingen van hun geweten. Hunne vroegere woningen, gebouwd op land gekocht van het gouvernement, lagen nu in asch, hunne altaren waren ontheiligd, hunne graanvelden verwoest, hunne redmiddelen afgesneden. Hunne Profeet en Patriarch, Joseph en Hyrum Smith, waren koelbloedig vermoord geworden, vele twintigtallen van hunne broederen gedood, vrouwen, gehuwd en ongehuwd, onteerd, en al de wreedaardigheden, die het vernuft van wreede vijanden kon verzinnen op hunne weerlooze hoofden uitgestort. In deze verlatene, onvruchtbare, onvriendelijke en onbeproefde wildernis, ving eene verzameling van eene menigte behoeftige, geen tehuis hebbende schepselen aan, onder omstandigheden zooals de wereld sedert het begin der dagen niet bijgewoond heeft en wellicht nimmer meer zal aanschouwen, tot dat de eeuwigheid ingevoerd is en tijd niet meer zijn zal. Zij bevonden zich tusschen tien en elfhonderd mijlen van de beschaafde wereld aan het oosten, en negenhonderd mijlen van Californië in het westen. Zij wisten niets van landbesproeiing, niets omtrent de grondgesteldheid waarop zij zich nederzetten, of het de benoedigheden van het leven zoude voortbrengen of niet. Zij konden niet terugkeeren naar het land van hetwelk zij juist gevloeden waren; noch konden zij voortgaan naar de groene, behagelijke, vruchtbare velden van Californië; want hun vee was immers afgemat en zijzelven met hunne vrouwen en kinderen zonder de kracht van verduring om zich nog verder voort te sleuren? Onder deze omstandigheden, kwam het op een dezer twee dingen neer: of in de Zout-Meer-Vallei te blijven en leven, of in de Zout-Meer-Vallei te blijven en sterven. Zij hadden al het graan en andere grutterswaren met zich medegebracht, dat zij verwacht konden

hebben over de heidevelden te brengen. Het valt zeer gemakkelijk te begrijpen, dat hun voorraad zeer beperkt was, want hunne vrouwen en kinderen moesten plaats hebben om te rijden, hun beddegoed en kleederen moest weggeborgen worden, en al de noodzakelijke artikelen voor dagelijksch verbruik eene plaats in hunne wagens hebben, buiten het meel en andere voedingsartikelen, dewelke medegenomen moesten worden. Onder deze omstandigheden was slechts genoeg graanzaad, en eenige weinige aardappelen en andere zaden om een beperkte oogst te planten mede gebracht. Toen kwam de onvermijdelijke vraag: indien wij in deze onbeproeft wildernis zaaien, zullen wij ooit oogsten? en indien wij het volgend jaar geen voldoende oogst inhalen wat zal er van ons zelve, onze vrouwen en kleine kinderen terecht komen, voordat de sneeuw van onzen tweeden winter de aarde wederom wit gemaakt zal hebben?

Wordt vervolgd.

Een Kort Hoofdstuk Van Verlossingen,

door EVAN B. RICHARDS.

President Woodruff schreef eens: „Een Hoofdstuk van Ongelukken”, breedvoerig verhalende eenige der vele lichamelijke ongelukken die hem overvallen waren gedurende zijn lang leven; ik gevoel mij aangespoord om een klein hoofdstuk te schrijven van verlossingen, dewelke de Heere voor mij bewerkt heeft gedurende de meer dan tachtig jaren die ik op de aarde vertoefd heb. Zij zijn zeer talrijk, maar ik zal er slechts eenige mededeelen, uit vrees voor te vermoeiend te zijn voor den lezer.

Ik werd den 10en Mei 1822 te Llanvabon, Glamorgan, Wallis, geboren en ben nog steeds gezond en sterk. Ik nam het evangelie aan in 1849; trok op naar Zion in 1861 en keerde terug naar Wallis in 1863 als een zendeling. Gedurende vele jaren ben ik woonachtig geweest in Morgan County, Utah.

Toen ik ongeveer anderhalf jaar oud was, bevond ik mij met mijne moeder in eene ruïne bovenkamer van onze woning te Llanvabon, toen ik mij eensklaps aangedreven gevoelde, naar ik geloof door den Geest des Heeren, om mijne moeder in de aangrenzende kamer te sleuren. Ik trok aan haar boezelaar en riep: „Kom, kom”; zij ging met mij. Niet zoodra waren wij in de andere kamer gekomen, of een bliksemschicht trof de juiste plaats waar mijne moeder en ik gestaan hadden en verbrijzelde de geveltop van het huis geheel en al in stukken. Wederom, toen ik een weinig ouder was, waren eenige mannen tegenover ditzelfde huis aan het werk, zij staken een vuur aan om zich te verwarmen, want het was zeer koud. Langzamerhand kwam ik dichterbij totdat mijne kleeren vlamvatten. Mijn oudere broeder, een jongeling van omstreeks zestien jaren, snelde naar mij toe en wierp mij in een vijver en redde aldus mijn leven.

Sedert ik een man geworden ben en in het bijzonder sedert ik het Evangelie aangenomen heb, ben ik vele malen wonderlijk gered geworden en dikwijls van gevaren en ongelukken. Voor vele jaren heb ik in de kolenmijnen van Zuid-Wallis gewerkt, bevond mij in de mijnen toen ontploffingen en andere ongelukken honderden doodden, doch werd nooit zelf ernstig gekwetst. Eens in het jaar 1861, nadat ik Utah bereikt had, bevond ik mij dicht bij den ingang van de City Creek-Bergpas, vervoerende eene lading hout naar de stad. Toen ik poogde van de wagen te klimmen werden mijne ossen verschrikt. Ik werd op den grond geworpen en beide wielen reden over mij. Verscheidene mijner ribben waren gebroken en mijn ruggegraad was gekwetst. President Brigham Young kwam aanrijder, en, bespeurende wat er gebeurd was, plaatste hij mij in zijn rijtuig en zond mij naar huis. Eenige dagen later was ik wonderdadig genezen door de zalvingen van de dienstknechten des Heeren, Bisschop Cunningham en meer anderen bedienende.

Nu dat ik een oud man ben zijn de beloften des Heeren nog steeds met mij. Een jaar geleden bevond ik mij in mijne sjees te Morgan City, een weinig achter het Morgan City station. Een Union Pacific-trein in eene Oostelijke richting gaande, had juist gepasseerd en ik probeerde om over de baan te rijden. Ik merkte niet op dat er een trein uit eene Westelijke richting aankwam. De locomotief raakte ons, sneed de sjees in tweeën, en het voorste gedeelte van de sjees, het paard en ik-zelf werden over de helling geworpen. Het paard werd losgemaakt en de spoorbaan oprennende werd het door een andere trein getroffen en gedood.

Terwijl ik aldus menigmaal zoo wonderdadig gered ben in het uur van gevaar, ben ik eveneens het werktuig in de handen van God geweest, aan wien al de heerlijkheid zij toegokend, om de gekwelden door het ambt van het Heilig Priesterschap tot zegen te strekken. Ik herinner mij eenige jaren geleden, dat ik in eene woning in Morgan County door eene Zuster binnengeropen werd om een kleinen jongen te zien, die juist als dood ter zijde gelegen werd. Het was een tweeling-kindje eenige maanden oud, de andere tweeling was eenigen tijd eerder gestorven. Niettegenstaande het feit, dat het verondersteld werd gestorven te zijn, vroeg men mij om het te zalven. Ik deed zulks. Het leven kwam terug en hij is heden een sterke jongen van een tiental jaren. Ik wil een ander voorval aanhalen. Mijn zoon, David Johannes, een jongeling van omstreeks zeventien jaren, werd, terwijl hij op de jacht in Long-Valley was, door de longen geschoten. De dokter, een ervaren chirurgijn, bood geen hoop voor zijn herstel aan, en gaf het huisgezin te kennen, dat het slechts eene kwestie van eenige uren was. Toen ik tehuis kwam gevoelde ik een groot geloof voor den jongen, en zalfde hem. In eenen korten tijd, door de kracht van het Priesterschap, werd hij hersteld tot gezondheid en kracht en is heden een sterk persoon.

Ik ben gezegend geworden met het voorrecht om voor honderden

van mijne voorzaten gedoopt te worden in den tempel des Heeren en tot Patriarch verordineerd zijnde, heb ik honderden aartsvaderlijke zegeningen gegeven aan getrouwe Heiligen der Laatste Dagen, voor welker gelegenheid ik mijn Hemelschen Vader eer en verheerlijk.

1 April, 1903.

Juvenile Instructor.

President Brigham Young, Jr.

Overgenomen uit de *Deseret News* en de *Millennial Star*.

Eindelijk heeft de dood President Brigham Young, Jr. uit zijn ziekte en lijden verlost. Zijne oogen vielen Zaterdagavond, 11 April, l.l. ten 10.40 ure in hunnen laatsten slaap. Langer dan een jaar heeft hij het vreeselijke lijden van vele stervensuren ondergaan, doch hij verwachtte den dood zonder eene siddering en toen deze hem ten slotte omving, gaf hij zijn geest zoo vreedzaam over als het moede kind zich overgeeft aan de betooverende wijze van de wiegeliëderen zijner moeder. De dood ontmoette zeer vele mceielijkheden om de verbazende levenskrachten van zijn slachtoffer af te breken en hij verliet het veld verscheidene malen, oogenschijnlijk overwonnen, doch eerlang kwam hij weder terug tot zijne taak met vernieuwde kwaadaardigheid en verkreeg ten slotte een degelijke houvast en kon niet meer afgeschud worden. Ouderling Young, Jr. was een edelaardig, deelnemend persoon en gevoelde zich het gelukkigste wanneer hij bezoeken aan de Heiligen aflegde, hen woorden van hoop en opbouwning toevoegde, de zieken vertrooste en de behoeftigen aanmoedigde. Op deze wijze groeide hij op om zeer bemind te worden door de Heiligen en zij verwelkomden hem in hunne woningen gelijk zij de zonnenschijn deden, nadat ze lang buiten gesloten was.

BIOGRAPHISCH.

Brigham Young, Jr. werd den 18 December, 1836, te Kirtland, Ohio, geboren. Hij was de derde zoon van President Brigham Young en Mary Ann (Angell) Young. De Kerk was niet alleen in hare kindschheid, maar zij begon ook eveneens een der hachelijkste, donkerste en onstuimigste perioden van haar bestaan. Een jaar na zijne geboorte vlood zijn vader naar Missouri om zijn leven te redden van wettelooze vervolgingen en gedurende zijn kindertijd was zijns vaders huisgezin voortdurend in beweging, omdat het gepeupel de Heiligen van plaats tot plaats verdreef. De eerste herinneringen van de jeugdige Brigham waren schouwtooneelen van vervolgingen. Zijne ouders woonden te Far West, toen dit laaghartige bevel van verdelging door Gouverneur Boggs van Missouri werd uitgevaardigd. Zijne moeder ving hare verschrikkelijke vlucht van Missouri alleen met hare kleine kinderen aan, en bereikte Illinois in veiligheid, na vele wederwaardigheden aangemaakt te hebben. Hij was in zijn achtste jaar toen de Profeten Joseph en Hyrum vermoord werden. In 1845 werd Brigham Jr. door zijn vader in de Mississippi-rivier gedoopt. In zijn tiende jaar begon zijne

reis naar het Westen, en in 1841, alhoewel slechts elf jaren oud, dreef hij twee span ossen van Winter Quarters naar Fort Bridger, een afstand van 900 mijlen, barvoets en met de karigste kleedij.

In de Zout-Meer-Vallei onderscheidde Brigham zich zeer spoedig door zijn onverschrokkenheid en bekwaamheid als een verspieder Brigham, alhoewel hij vredelievend was, droeg in zich den moed van een waar soldaat, en hij klom op van gemeen soldaat tot de positie van Brigadier-Generaal. Gedurende de Echo-bergpasstrijd, trad hij op als verspieder en ging spoedig daarna een handkar-gezelschap van emigranten verlossen, hetwelk destijds hoogst gevaarlijk was, en waardoor hij eene ziekte van ontstekende rheumatiek opdeed, dewelke hem bijna zijn leven kostte, en hem in zijn latere leven kwelde.

Doch de Heere had een grooter werk voor Zijn dienstknecht te verrichten, dan dat van een soldaat. Tijdens de voorjaars conferentie van het jaar 1861 werd hij aangesteld als een lid van den Raad van Hoogepriesters van den Salt Lake-Ring. Driemaal heeft ouderling Young eene zending naar Europa vervuld. Hij begaf zich op zijne eerste zending naar Engeland in 1862 en werd den 4den Februari 1864 door zijn vader tot een Apostel verordineerd. In 1865 begaf hij zich wederom op zending naar Engeland en werd aldaar de president van die zending. Gedurende dezen tijd heeft Apostel Young zeer veel door de verschillende landen van Europa gereisd, en alhoewel hij toen slechts 28 jaren oud was, heeft hij nochtans die roeping bekwaamelijk gehandhaafd. Van af het jaar 1890 tot 1893 heeft hij andermaal die zelfde plaats ingenomen. Velen van de Heiligen in Europa hebben hem ontmoet en zijne vriendschap genoten. Hij is vanaf het jaar 1868 bijna voortdurend als een Evangeliedienaar opgetreden en heeft zeer vele diensten bewezen in het vestigen van nieuwe plaatsen in Mexico, alwaar hij een belangrijk deel nam in het overwinnen van moeielijkheden in dergelijke ondernemingen altijd aanwezig. Het was in dat land dat hij eene gewichtige zending naar de Yaqui-Roodhuiden vervulde en zijn leven bijna door de geele koorts verloor.

Omdat hij weigerde de Kerkelijke eigendommen aan een Ontvanger van het gerecht aftestaan, werd hij den 12 Juli 1879 in de gevangenis geplaatst, doch werd den 28 Augustus 1879, als de uitslag van een welgeslaagd beroep op het hogere gerecht, weder op vrije voeten gesteld.

Den 10 November 1901 werd Ouderling Young gedurende eene bijzondere Conferentie van de Kerk als President van de Twaalf Apostelen erkend.

Broeder Brigham is henengegaan, doch zijne nagedachtenis en zijne goede werken zullen nimmer uitsterven. Wanneer de Heere komt om te regeeren, in den morgen der eerste opstanding, hopen wij dat wij allen onzen broeder wederom zullen aanschouwen, met de groote schaar der verlostten, die den goeden strijd gestreden en het geloof behouden hebben, gelijk hij gedaan heeft.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

WILLARD T. CANNON Redacteur.
GERARD J. S. ABELS Assistent-Redacteur.

Een Woord Betreffende Emigratie.

In ons reizen door de zending bemerken wij, dat er eene groote begeerte onder het volk is om naar Zion te emigreeren. Dat dit zeer natuurlijk is onder de omstandigheden kan niet tegengesproken worden, want het is slechts eene vervulling der profetiën, welke gesproken zijn geworden aangaande deze bedeeïing des tijds. Wanneer wij terugblikken over de geschiedenis der Kerk en zien hoevele duizende menschen door de zegeningen des Heeren in staat gesteld zijn geworden, met de Heiligen in Zion te vergaderen, alhoewel in zeer vele gevallen in de uiterste armoede, dan moet zelfs de meest twijfelzuchtigste onder ons aannemen, dat er meer dan eene menschelijke kracht in deze dingen ligt opgesloten. Voor ons wordt de profetie van Jesaja tot eene letterlijke vervulling gebracht.

„En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het Huis des Heeren zal vastgesteld zijn op den top der bergen en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelven zullen alle heidenen toevloeden; en vele volken zullen henen gaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des Heeren, tot het Huis van den God Jakobs, opdat hij ons leere van zijne wegen en dat wij wandelen in zijne paden; want uit Sion zal de Wet uitgaan, en des Heeren Woord uit Jeruzalem.” Jesaja II : 2, 3.

In de eerste dagen der Kerk werd het als eene plicht beschouwd, dat de Heiligen zoo spoedig mogelijk zouden vergaderen, daardoor het gesprokene van den Almachtige in het Boek van „Leeringen en Verbonden” ten uitvoer brengende: „Gaaf voort tot het land van Zion, opdat de landpalen van mijn volk versterkt mogen worden, opdat Zion zich mag verspreiden in de rondom liggende streken” En handelende onder den aandrang van dit gebod zijn vele duizenden van Engeland en andere Europeesche landen geëmigreerd en na heldhaftig de vervolgingen en moeielijkheden van die dagen getrotseerd te hebben waren zij waarlijk instrumenten in des Heeren handen om Zion op te bouwen. Wanneer wij het lijden van dit verknochte volk beschouwen, zullen wij een voorbeeld van standvastigheid van doel bespeuren, welks gelijke naar ik vermeen, onvergelykelyk in de geschiedenis is. Iedere nieuwe moeielijkheid bracht hun in nauwere gemeenschap met elkander en met hunnen God. Zij beschouwden hunne leiders als geïnspireerde personen en volgden hen niet wifelende, alhoewel het in zich sloot hunne huizen, na jaren van arbeid verkregen, te verlaten en hunne aangezichten naar het on-

bereisde Westen te keeren. Waar zouden zij henen gaan? De Heere alléén wist het. Wie zoude hen voorzien? Zij waren in de handen van dienzelfden goedertierenden Vader, die Israël uit hunne ballingschap had gebracht. „De Heere zal voorzien” was hun wachtwoord en in kamp en op de marsch waren zij meestal onveranderlijk opgeruimd en vol van verwachting.

Dit voorafgaande gezelschap arriveerde in de vallei van het Groote Zoutmeer op 24 Juli 1847. De vooruitzichten waren afschrikkend. Vijftien mijlen ten westen lag Het Groote Zoute Meer, waarlijk eene doode zee, daar er geen levend schepsel in hare bittere wateren kan bestaan. Ten Zuiden, strekte zich eene breede vallei uit Door het midden vond eene rivier haren koers, waarmede zich zoo nu en dan stroomen van de aan iedere kant liggende bergketens vereenigden. Langs de oevers van deze stroomen kon men kranzen of groepen van struikgewas en boomen zien. Al het overige had een dor en afschrikkend aanschijn, hetwelk nog sterker werd door een eigenaardige grijsachtige struik, de wilde salieboom genaamd, welke in de westeltjke woestijnen van Amerika tiert en dat zulk een familiaar gezicht van het landschap uitmaakt. Wij hebben in de laatste jaren menigmaal op diezelfde plaats gestaan en getracht om het schouwtooneel hetwelk zich aan de pioniers voorstelde, voor ons te brengen. Nu is alles veranderd. Eene uitgestrekte stad is ontstaan rondom de plaats waar 55 jaren geleden, de nederzetters hunne eerste ruwe verschan-singen bouwden, om zich tegen de barbaren te beschermen. Nu is daar een massieve tempel met hare torens hemelwaarts wijzend. De vreedevolle valleien zijn afgebroken met boerderijen. Zion is opgebouwd geworden.

De Heiligen, waardeerende de gewichtige boodschap, die zij hebben om tot de wereld te brengen, hebben sedert de eerste dagen der Kerk hun tijd en middelen gewilliglijk gewijd tot het verspreiden van het Evangelie. Het werk gedurende dien tijd volbracht, spreekt voor zichzelf. De opofferingen, welke bijna dagelijks door leden van de Kerk gemaakt worden, om een zendingsroeping te volbrengen, zijn zoo alledaagsch, dat zij nu geene opmerking meer verwekken. Op deze wijze arbeidende, zijn vertakkingen opgebouwd geworden, en gedeeltelijk georganiseerd in vele deelen der wereld en het is gebleken, dat deze vertakkingen met de daarinwonende Heiligen overal een krachtig middel kunnen zijn om degenen, wiens bijzondere roeping het is om het Evangelie te prediken, bij te staan. Het is tevens gebleken, dat met de veranderingen in Zion vele nieuwe toestanden zijn verzeen. Het is niet langer noodig om honger en gemis te lijden, doch andere dingen, welke wellicht meer te duchten zijn, zijn gekomen. Wij hebben een weinig van het lijden door de Heiligen ondergaan aangehaald, opdat het verstaan mocht worden in welk een school onze tegenwóordige beproefde leiders zijn opgebracht. Het schijnt dat sommige beproevingen noodzakelijk zijn om ons karakter en onze liefde voor het Evangelie te ontwikkelen. Wij hebben hier in de

wereld beproevingen te ondergaan. Indien wij hier standvastig blijven, dan zullen wij in staat zijn, wanneer wij in Zion komen, om daar onze nieuwe moeielijkheden met zielskracht te overkomen. Doch laat ons niet te haastig zijn. Wij hebben onzen plicht hier in de wereld te volbrengen. Wij hebben onze karakters te ontwikkelen en onze getuigenissen te versterken. Laat ons zeker zijn, dat deze dingen volbracht zijn. Laat ons niet gaan totdat wij de volle goedkeuring van onze geestelijke leiders hebben verkregen.

Onderneemt geene financieele verplichtingen welke onmogelijk volbracht kunnen worden, zooals velen in het verledene gedaan hebben. Boven dit alles, gaat niet henen met het denkeeld om uwe aardse toestanden te verbeteren. Menige afgevallene staat als getuige van de dwaasheid dezer handelwijze. Indien wij „Het Woord van Wijsheid” hier niet onderhouden, wij zullen het daar niet doen. Indien wij hier nalatig zijn in het betalen onzer tienden, zoo zal het bijzonder moeielijk zijn om er daar aan te voldoen. Indien wij hier liefdeloos zijn en valsche getuigenis tegen onze naasten geven, kunnen wij dan verwachten het daar te veranderen? Deze zwakheden moeten hier overwonnen worden. Beproevingen, welke wij nu nog niet kennen, zullen komen, doch laat ons hetgeen voor ons staat overwinnen, en bereid zijn, datgene, wat de Heere in Zijn oneindige wijsheid voor ons bewaard heeft, aan te nemen.

„Doch voorwaar, aldus zegt de Heere, laat uwe vlucht niet in haast geschieden, maar laat alle dingen voor u bereid zijn; en hij, die gaat, laat hem niet terug zien, opdat snelle verwoesting niet over hem kome.” (Leer. en Verb. Afd 133 : 15.)

WILLARD T. CANNON.

Drie en zeventigste Algemeene Jaarlijksche Conferentie,

gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, Utah,
4, 5 en 6 April 1903.

ZATERDAGMORGEN. DE EERSTE DAG.

De opkomst voor de eerste vergadering was vrij groot, de Tabernakel was tamelijk wel gevuld. In den namiddag was de menigte zeer vermeerderd.

Daar waren tegenwoordig van de algemeene autoriteiten: Van het Eerste Presidentschap, Joseph F. Smith, John R. Winder en Anthon H. Lund. Van den Raad der Twaalf Apostelen: John Henry Smith, George Teasdale, John W. Taylor, Marriner W. Merrill, Matthias F. Cowley, Abraham O. Woodruff, Rudger Clawson, Reed Smoot en Hyrum M. Smith. De Presideerende Patriarch van de Kerk, John Smith; van de Eerste Zeven Presidenten van de Zeventigers: Seymour B. Young, Brigham H. Roberts, George Reynolds, Jonathan G. Kimball, Rulon S. Wells, en Joseph W. McMurrin;

Van het Presideerende Bisdóm, William B. Preston, Robert T. Burton en Orrin P. Miller. Daar waren eveneens tegenwoordig een groot aantal Presidenten van Ringen met hunne raadgevers, zendingspresidenten en andere leiders in het Priesterschap.

Na de gebruikelijke openingsoefeningen hield president Joseph F. Smith zijne openingsrede, waarvan de last was:

BEVRIJDT U VAN UWE SCHULDEN; ONDERWIJST UWE KINDEREN
IN DE KUNST VAN NIJVERHEID.

Mijne broeders en zusters, ik gevoel mij zeer dankbaar tot den Heere, den Gever van al het goede, voor het voorrecht dat wij dezen morgen genieten om hier te vergaderen, alwaar wij gewoon zijn om gedurende onze jaarlijksche en halfjaarlijksche conferentiën te zamen te komen met het doel om zulke zaken en plichten te verrichten als gedurende deze conferentie onze aandacht vereischen, en voor het doel om zoover als de Geest des Heeren zulks aan ons ingeeft, het woord des Heeren in raadgevingen, vermaningen en onderwijs aan het volk mede te deelen. Wij verlangen het voorrecht te genieten om te luisteren naar zoovelen van de broeders als de tijd toelaat.

Het is niet mijne bedoeling om mijne rede dezen morgen te rekken, maar ik wensch een of twee onderwerpen aan te halen dewelke ik van gewicht acht om er de aandacht van de broeders op te vestigen dewelke geleid mochten worden om er over uittebreiden en tot het volk te spreken op zoodanige wijze als de Geest hen uiting zal geven.

Een van deze onderwerpen is dat het hoogst gepast is voor de Heiligen der laatste Dagen zich van hunne schulden te bevrijden gedurende de dagen van voorspoed dewelke wij nu genieten. Ik heb voor meer dan een jaar deze gedachte aan de broeders opgedrongen. Wanneer ik de gelegenheid gehad heb om te spreken heb ik bijna nimmer vergeten om het volk de noodzakelijkheid aan te duiden om onze verplichtingen te vereffenen en ons zelve in den dag van voorspoed van onze schulden te bevrijden. Onze ondervindingen van vroegere jaren moeten ons tot de gevolgtrekking geleid hebben, dat tijdperken van voorspoed gewoonlijk gevolgd worden door tijdperken van onderdrukking. In verband met dit onderwerp wensch ik te zeggen dat een der beste wijzen dien ik weet om mijne schulden aan mijn broeder, mijn buurman of mijn bedrijf compagnon af te betalen, is dat ik eerst mijne verplichtingen tegenover God vereffen, dan kan ik meer van mijne schulden aan mijne burens betalen, indien ik ze gemaakt heb, en dat kan u ook doen. Indien gij verlangt voorspoedig te wezen en vrije mannen en vrouwen en een vrij volk te zijn, komt dan eerst uwe verplichtingen tegenover God na en dan uwe verplichtingen jegens uwe medenatuurgelovigen. Bisschop Hunter had de gewoonte om dit onderwerp als volgt uit te drukken: „Broeders, betaal uwe tienden en weest gezegend”; en dat is juist wat ik bedoel.

Een ander ding dat ik als hoogst noodzakelijk beschouw, is

dat wij onze zonen werktuigkunde leeren, leer hen nijverig te zijn en laat niet toe dat onze zonen opgroeien onder de meening dat er niets eerbaar in werken is, tenzij het het schrijversvak zij. Velen van onze jongelingen gevoelen dat zij geen landbouwers zouden kunnen zijn, en dat het beroep van landbouwer en vee-fokker beneden hunne waardigheid is. Er zijn feitelijk slechts zeer weinigen van onze jongelingen die tot den hamer en het aan-beeld overgaan en tot die vakken dewelke de hoofdzaak zijn voor den bestendigen duur van elke gemeente in de wereld en die noodzakelijk zijn voor den opbouw van het land. Ik herhaal dat wij traag en nalatig zijn in betrekking tot deze dingen, dat wij ze niet genoeg in de gemoederen van onze kinderen inprenten, en dat wij hen niet de gelegenheid geven die zij zouden moeten genieten om te leeren hoe zij uit de aarde en van de dingen die er zich op bevinden datgene kunnen voortbrengen hetwelk noodzakelijk is voor de vooruitgang en voorspoed van het menschdom. Sommigen van ons vermeen dat het vernederend is voor onze dochters om te leeren koken, het huishouden te leeren onderhouden of om kleedij, schorten of hoeden te maken, indien zulks noodig mocht zijn. Ik wensch tot u en tot de wereld te zeggen, dat al bezat ik millioenen ik zoude mij niet voldaan of tevreden gevoelen, tenzij mijne jongens iets wisten aangaande de beroepen die hen een bestaan zouden kunnen opleveren, en mijne dochters iets wisten aangaande het huishouden.

Er zijn vele onderwerpen van dergelijken aard, in verband met de beginselen van het Evangelie der eeuwige waarheden en het plan der zaligheid, waarover met voordeel uitgeweid zou kunnen worden door degenen die tot ons zullen spreken.

Ouderling Seymour B. Young, een der Eerste Zeven Presidenten van de Zeventigers, sprak vervolgens. Over het algemeen zijn de Heiligen zeer wel voorzien van al het noodige. In de buitenplaatsen zal men zeldzaam een behoeftig persoon aantreffen. Er zijn eenige uitzonderingen in deze stad, waarvoor er voldoende reden bestaat. Wij kunnen bespeuren dat de raad van onze leiders opgevolgd is, voornamelijk is dit het geval met de wet der tienden. In verband met dezen voorspoed kunnen wij eene toeneming van tegenstand bemerken. Het is altijd een feit geweest dat daar waar het volk des Heeren voorspoedig is, de kwade machten meer werkzaam zullen wezen. Tegenstand zal altijd voortduren, totdat de Heere de macht van den duivel vernietigt. De eenigste belangrijke overweging voor ons is dat wij besluiten weerstand te bieden tegen al de aanvallen van den vijand van het goede. De profeet Joseph werd in het bijzonder beproefd; en dat was het geval met alle mannen die hem zijn opgevolgd. De eenigste reden waarom zij vervolgd werden ligt hierin dat zij van den Heere geroepen waren; en zij zijn slechts alleen getrouw aan deze roeping gebleven omdat zij wisten dat hunne roeping van God was. Wij hebben allen denzelfden Geest ontvangen, en getuigen dat Joseph een profeet van God was, op dezelfde wijze alsdat wij van het bestaan van een

Heiland getuigen, alhoewel wij hem, als een volk, nooit gezien hebben. Wij zouden acht slaan op de woorden van de profeten, hetzij zij leven of gestorven zijn. In de dagen van onzen voorspoed zouden wij den Heere herinneren.

Ouderling Jesse N. Smith, president van den Snow flake Ring en een van de twee nog levende neven van den Profeet Joseph was de volgende spreker. Hij was nu reeds 23 jaren President van dien Ring. Indien de Heiligen ons willen bezoeken zullen zij eene plaats zien, waar de spaden blinkend gehouden worden, waar ijdele woorden weinigen waren, waar de schuren vol zijn en de paden naar de vergaderingsgebouwen wel gesleten waren. Zij hebben geene drankhuizen en profaanheid werd in hunne straten niet gehoord.

Ouderling Edwin S. Woolley, president van den Kanab-Ring. Hij kon ook zeggen dat er in zijn Ring geene slijterijen zijn. Laat ons voor de gave van onderscheiding zoeken, zoodat wij de aanvallen van den tegenstander van rechtschapenheid kunnen afweren. De duivel zal immer trachten om ontevredenheid in de gemoederen van de Heiligen te plaatsen, zoodat zij fout zullen gaan vinden, door op onvolkomenheid te letten. Spreker was sedert 1848 in Utah geweest en had vele voorspellingen hooren geven in deze en in den ouden tabernakel en had geleefd om ze vervuld te zien worden. Voor den aanvang van de financieele verdrukkingen van het jaar 1893, hadden de dienstknechten des Heeren het volk er voor gewaarschuwd. Deze waarschuwing is heden weder gegeven door President Smith, en indien wij daarop acht willen geven, zullen wij gezegend zijn.

Ouderling Byron Sessions was de volgende en laatste spreker en trad op als de vertegenwoordiger van de Big Horn-Ring. Spreker bevond zich daar nu drie jaren en was gezonden om dat land te ontginnen. Ik veronderstel dat er zich hier vele ouders van onze jongelieden bevinden, doch denk niet dat uwe zonen en dochters in dat land zullen sterven. Onze leiders ondernemen nimmer iets of zij bereiken eenen goeden uitslag. Predikt het Evangelie door achting voor u zelve te koesteren en door het Evangelie van Jezus Christus en diegenen die de leiding van dit werk hier op aarde ontvangen hebben te waardeeren.

Benedictie door Ouderling Charles W. Penrose.

Zaterdagmiddag.

Ouderling B. H. Roberts, van den raad der eerste zeven presidenten van Zeventigers, was de eerste spreker. Spreker las uit het Boek van Mormon, dat de mensch verordineerd werd „volgens de natuurlijke gaven in den mensch”. Personen die anderen verordineeren zouden vooral de bijzondere begaafdheden van de jongelingen die verordineerd worden in het oog houden. Daar is niemand tot wien de aanhalingen van President Smith betreffende het vrijmaken van schulden meer toepasselijk is dan de zeventigers. Dit blijkt uit de correspondentie die wij hebben met de Zeventigers en dit is eene groote belemmering in het prediken van het Evangelie. De

theologie der wereld is grootelijks veranderd sedert de invoering van het Evangelie. Men kan nu geen predikant meer vinden die kinderen-verdoemenis, voorverordening of zelfs dat voortdurende openbaring niet mogelijk is wil leeren. De kunsten en wetenschappen vereenigen zich om Gods werk te bevorderen.

Ouderling Joseph H. Merrill, president van de Samoanzending was de volgende spreker. Deze zending bestaat nu 15 jaren. Het is eene goede zending en er bevindt zich op die eilanden een getrouwe band van broederen die het Evangelie aan de Samoanieten verkondigen. Spreker eindigde met eene krachtige getuigenis te geven van het Evangelie.

Ouderling Sylvester Q. Cannon, de vroegere President van de Nederlandsche Zending sprak vervolgens. Gedurende drie jaren was hij op zending geweest. De vooruitzichten zijn zeer goed in de Nederlandsche zending. Er bevinden zich daar 80 Ouderlingen en omstreeks 2000 Heiligen, waarvan er omstreeks 200 gedurende het laatste jaar gedoopt zijn. Daar heerscht Godsdienstvrijheid, de eenigste beperking is dat de Ouderlingen niet op straat kunnen prediken. Het volk leest den Bijbel zeer veel; vandaar dat zij de leerstellingen die de Ouderlingen hen brengen hoogst waardeeren. De voornaamste moeielijkheid in het Belgische deel dezer zending bestaat om personen te verkrijgen die de Fransche taal vloeiend spreken. Spreker sprak aangaande de meening die een der vroegere sekten van de katholieke kerk heeft dat Elia komen zal en vertrouwde dat er een groot werk onder zulk een volk gedaan kon worden. Spreker vermaande de jongelieden om zich voor te bereiden voor verantwoordelijke ambten in het werk van God. Geene verzoeking zoude hunne afwijking van het pad der waarheid veroorlooven.

Ouderling Charles Kelly, president van den Box Elder-Ring was de laatste spreker. Hij vertegenwoordigde een der oudste Ringen van de Kerk. Er zijn daar omstreeks 7000 zielen. Meer dan 1500 dragen het Aaronische Priesterschap. Er zijn 13 wijken en 3 vertakkingen, waarin de geest van eenheid en liefde heerscht. Gedurende de laatste zeven jaren is het bedrag der tienden verdubbeld. Spreker was dankbaar tot God voor de vele geïnspireerde mannen die verwekt waren om de Kerk te leiden, en die hij zoo vaak in dezen Tabernakel gehoord had.

VERPLAATSING. Ouderling Iemke Kooijman is eervol ontslagen van zijne werkzaamheden in de Arnhemsche Conferentie en aan gesteld om zijn arbeid in het zendingskantoor te Rotterdam voort te zetten.

AANGEKOMEN EN BENOEMINGEN. Ouderling Delbert Eben Wilcox, van Farmington, Utah, is den 23en April j.l. te Rotterdam aangekomen om in de Nederlandsche zending te arbeiden. Ouderling Wilcox is aangewezen om in de Arnhemsche Conferentie zijne

werkzaamheden aan te vangen. Ouderling Uffo Uffens, van Farmsum, Nederland, die sedert den 15en September 1902 als een zendeling in Duitschland gearbeid heeft is eervol van die zending ontslagen en verder door President Willard T. Cannon geroepen om in de Nederlandsche zending te arbeiden. De Rotterdamsche Conferentie is hem als zijn arbeidsveld aangewezen.

De Nederlandsche Zendelingen-Vereeniging.

Wij hebben door tusschenkomst van onzen vroegeren president Sylvester Q. Cannon bericht ontvangen, dat de Nederlandsche Zendelingen Vereeniging, den 4 April 1903, te Salt Lake City, Utah, gereorganiseerd is, met de volgende ambtenaren: John W. F. Volker, president, Daniel F. Collet, Eerste Vice-president, Sylvester Q Cannon Tweede Vice-president, Evert Neuteboom, Secretaris, La Fayette T. Whitney, Assistent-Secretaris. Omstreeks 75 Ouderlingen en Heiligen waren tegenwoordig en een aangenamen avond werd onderling doorgebracht. Men besloot om met iedere Algemeene Conferentie eene wedervereeniging van Heiligen en Zendelingen te houden.

Overleden.

ZIJSLING. — Brieven uit Salt Lake City, Utah, brengen ons de treurige tijding van het overlijden van Zuster Korneliske Zijsling, op Woensdag, 1 April 1903, tengevolge van kramp en koorts; juist een paar dagen voordat zij hare plaats van bestemming bereikt had. Zuster Zijsling was slechts 27 jaren oud en laat een trouwen man en twee kinderen achter. Hare begrafenisplechtigheid had plaats den 6 April j.l. in het vergaderingsgebouw van de 14de wijk te Salt Lake City, Utah, onder vele blijken van deelneming. Onder andere sprekers bevonden zich de Ouderlingen Joseph C. Platt, Willem de Leeuw en Sylvester Q. Cannon. Wij vertrouwen dat onze Hemelse Vader de vertroostende invloed van Zijnen Geest aan Broeder Zijsling en kinderen zal verstrekken in dit nur hunner groote beproeving.

VAN ASCH. — Te Dordrecht, 24 April 1903, Wilhelmina Jacoba van Asch, dochter van Jan Christoffel en Maria van Asch, geboren te Dordrecht, 11 April 1878, gedoopt te Rotterdam, 16 Juni 1899 door Ouderling Anthony van Dam en bevestigd door Ouderling John Draayer Jr.

I N H O U D :

Een Bedrijvig Geloof. — Het geheim van het Welslagen van het „Mormonisme“	Blz. 129	Verplaatsing	Blz. 143
Een Kort Hoofdstuk van Verlossingen	„ 133	Aangekomen en Benoemingen	„ 143
President Brigham Young Jr.	„ 135	De Nederlandsche Zendelingen-Vereeniging	„ 144
Een Woord betreffende Emigratie	„ 137	Overleden	„ 144
Drie en zeventigste Algemeene Jaarlijkse Conferentie	„ 139		

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Izaäk Hubertstraat 120, Rotterdam
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per Exemplaar 10 cent.